

stemning. Det er meget rigtigt. Der er en Bestemmelse om Afstemning i § 2, men rigtignok ikke om en kvalificeret Majoritet paa 75 pCt. Bestemmelsen gaar ud paa, at hvis der er et Flertal af de afgivne Stemmer, kan o. s. v. Det er noget helt andet end det, det ærede Medlem har foreslaaet. Men for øvrigt, hvis man indlader sig paa, som det ærede Medlem og hans Partifæller, at opstille en Regel som den i Lovforslagets § 1, kan man overhovedet ikke fremtidig tænke sig nogen Indlemmelse. For man maa gaa ud fra, at naar een Kommune kan fritage sig ved en Afstemning, kan den anden ogsaa, og derfor vil den, der ingen Interesse har i Indlemmelsen, altid have Mulighed for at stemme sig fri.

Indlemmelsesloven er netop bygget op paa dette Princip, at et retfærdigt Krav i al Almindelighed skalske Fyldest. Og Loven indeholder ogsaa i § 5 en Bestemmelse om, at den paagældende Minister fremtidig er suveræn i paakommende Tilfælde. Jeg har nu ikke ment, at jeg i det Forhold, Talen her er om, skulde kunne bruge § 5, og derfor har jeg ogsaa krævet de Afstemninger, der skulde til. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller nikker bifaldende og er ganske sikkert paa det rene med, at nu er der ingen Vej udenom, men at man i Virkeligheden uberettiget har sat ham paa en Uriaspost ved at lade ham staa op her og forsvare, at der skal vedtages et Lovforslag, der skal hindre den Indlemmelse, der i alle Henseender foretages i Henhold til den gældende Lov, en Lov, der ikke er blevet vedtaget i Løbet af kort Tid, under en Panikstemning, men en Lov, der er forberedt gennem en Kommission, og som er vedtaget enstemmigt af den danske Rigsdag.

Til det ærede Medlem Hr. Kragh skal jeg sige, at jeg selvfølgelig vil være villig til — bortset fra det specielle Forhold, der vedrører St. Hans Landdistrikt og Odense — at drøfte Ændringer til Indlemmelsesloven. Det er klart, det vil jeg, men det ærede Medlem og jeg er jo ganske enige om, at de her foreslaaede Ændringer ikke kan anvendes. Det ærede Medlem har jo selv været Minister og ved, hvilke Vanskeligheder man staa overfor indenfor Administrationen, naar Talen er om den Slags Sager, og at Administrationen slet ikke vil kunne haandtere en Lovparagraf af den Art, som her er foreslaaet; saa vilde vi slet ingenting kunne faa ud af Indlemmelsesloven, og saa kunde vi lige saa godt sige, at vi har ingen Indlemmelseslov, saa var vi dog fri for alle de Kvaler, der er forbundet med at drøfte dette Spørgsmaal.

Jeg har saa kun et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt, der jo følte sig bekymret paa Retfærdighedens Vegne. Jeg har nu undret mig i allerhøjeste Grad over, at det ærede Medlem ikke har haft en anden Opfattelse af Begrebet Retfærdighed end den, han har givet Udtryk for i Lovforslaget; jeg synes dog, jeg maa have særlig Grund til at vente, at netop det ærede Medlem vilde vise Retfærdighed overfor den fattige Kommune, der ligger uheldigt i Forhold til den rige Kommune. Her er det virkelig berettiget at sige den velstillede Kommune i Forhold til den mindre velstillede, den rige Kommune i Forhold til den fattige. Indtil dette Øjeblik har Beboerne ude i St. Hans Landsogn f. Eks. ikke kunnet faa Drikkevand; der har ganske vist Tid efter anden været ført Forhandlinger med Odense Kommune om at skaffe Vand til Befolkningen derude, men først i sidste Øjeblik har disse Forhandlinger ført til et Resultat, som kunde have været nogenlunde tilfredsstillende, men ogsaa kun i sidste Øjeblik. Og alligevel for sent, thi Befolkningen har ikke magtet at bygge sig selv et Vandværk, og for øvrigt har Odense Kommune lagt Beslag paa samtlige Vandarealer i umiddelbar Nærhed af Odense og Omegn, saaledes at det egentlig ikke kunde hjælpe St. Hans Landsogn, om de ogsaa havde Pengene til et Vandværk. Og naar Talen er om, hvad der er retfærdigt og ikke retfærdigt, maa man vel indrømme, at det første, man maa yde en Befolkning, det er dog Drikkevand.

Nej, det, der sker her, det er ikke, at der øves nogen Uretfærdighed, saaledes som det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt sagde, men det er tværtimod, at der øves Ret og Skel. Saaledes som Bebyggelsen har udviklet sig ude i St. Hans Landdistrikt, er dette i Virkeligheden en Del af Odense. Ude i dette Landdistrikt bor de Arbejdere, der holder Virksomhederne inde i Odense i Gang eller i hvert Fald er med til det; de velhavende derimod, som har Tilknytning til de samme Virksomheder, de bor ikke i St. Hans Landdistrikt, det er kun undtagelsesvis, at der bor en nogenlunde velstillet Mand derude, nej, de bor inde i Odense. Der bor, som jeg allerede har sagt, alle de, der har de store Indtægter, Læger, Tandlæger, Sagførere, Apotekere, der ligger de store Restauranter, Teatrene o. s. v.; alt dette ligger inde i Odense, og den fattige Befolkning, Arbejderbefolkningen, ude i St. Hans Landdistrikt bringer hver Ugedag deres Penge ind til disse Virksomheder og til disse Enkeltpersoner og bidrager derved til, at man kan faa en lav Skatteprocent inde i Odense.